

Свет захапленняў

ГІМНАЗІСТ У КРАІНЕ САВЕТАЎ

«Гэта вельмі чалавечныя экспанаты...»

Гродзенскі адзінаццацікласнік Уладзіслаў ФОРЫСЬ ужо некалькі гадоў актыўна збірае прадметы савецкай эпохі. А мясцовыя камуністы нават запрашаюць школьніка на свае сходы.

Усё пачалося з машынак «Аўта-легенды СССР». Потым з'явіліся значкі, сцягі, плакаты, партрэты і бюсты савецкіх дзеячаў і многае іншае. Аб захапленні вучня 11-га класа ведаюць не толькі аднакласнікі, але і ўся гімназія № 2.

Уладзіслаў дэманструе свае экспанаты — вось выпелы за ўдарную працу, значкі «Ударнік пяцігодкі», камсамольскі і піянерскі значкі,

выдаваліся на дэкаду ў лістападзе 1945 года. На аднаго чалавека прыпала пяць грамаў тлушчу, 100 грамаў мяса, 40 грамаў крупы... Пры страце не ўзнаўляліся. Тут на некалькі чалавек выдадзена, можа, на сям'ю. Я знайшоў іх у песенніку, магчыма, яны належылі камусьці з жыхароў горада, але чаму іх не атаварылі — невядома, — расказвае Уладзіслаў.

У яго калекцыі толькі тыя медалі, што перадалі знаёмыя альбо родныя. Даведзшыся пра захапленне хлопца, яны з радасцю папаўнялі яго калекцыю працоўнымі і ваеннымі ўзнагародамі.

— Я люблю хадзіць па антыкварных крамах, шукаць нешта цікавае на рынках, — кажа хлопец, — многія экспанаты даволі дарагія, напрыклад грамафоны, патэфоны і нават пласцінкі. Медалі таксама дорага каштуюць, але я іх у любым выпадку не купіў бы. Людзі заваёўвалі іх сваім жыц-

цём, і гандляваць імі, лічу, непрыгожа. Гэта вельмі «чалавечныя» экспанаты.

У гімназіста ёсць і свае ўзнагароды. Гэта юбілейныя медалі, якія яму ўрачыста ўручылі з нагоды дня нараджэння Леніна і 100-годдзя Кастрычніцкай рэвалюцыі. Уладзіслаў прызнаецца, што ён быў узрушаны, калі яму, самаму маладому, уручылі гэты памятны знак. Сёлета да 100-годдзя камсамола падаравалі кнігу, дзе адлюстравана ўся гісторыя маладзёжнай арганізацыі ў плакатах і фотаздымках. У самога Уладзіслава ёсць фотаальбом пра Леніна, выдадзены ў 1980 годзе. Па тых часах ён каштаваў немалыя грошы — 7 рублёў, гэта падарунак дзядулі. Дарэчы, менавіта дзядулі і

бабулі адыгралі важную ролю ў захапленні ўнука савецкай эпохай. Яны былі актыўнымі камсамольцамі, некаторыя — камуністамі. Многа расказвалі пра савецкі перыяд: як працавалі, які быў горад, як наладжвалі побыт, вандравалі.

— Я люблю слухаць іх расказы, — кажа хлопец, — і ўяўляю сабе тыя карціны. Гэта мінулае, аб якім можна даведацца ад жывых сведак. З'явілася і жаданне сабраць прадметы той эпохі. Праўда, бацькі з асцярогай глядзелі на маё захапленне і лічылі гэта вельмі спецыфічным хобі для падлетка. Памятаю, як мама без энтузіязму назірала, калі я прынёс дамоў бюст Леніна. У мяне ёсць і прыжыццёвы барэльф Сталіна, які прывезлі з Гродзенскага раёна.

З расказаў бабулі Уладзіслаў даведаўся, што ў Гродне было нямала помнікаў Сталіну. Нават бачыў фота аднаго з іх, дзе Ленін і Сталін сядзелі разам на лаўцы. Помнік знаходзіўся каля ўваходу ў гарадскі парк.

Для Уладзіслава гэтыя веды каштоўныя яшчэ і таму, што ён думае звязаць свой лёс з прафесіяй гісторыка. Таму за камп'ютарам па большай частцы любіць праглядаць адкрытыя архівы.

Свайго хобі Уладзіслаў не цураецца, наадварот, гатовы прадэманстраваць экспанаты кожнаму, хто пажадае. Не раз прыносіў цікавыя рэчы на класныя гадзіны і расказваў аб іх. Аднакласнікі ўспрымаюць такое захапленне з павагай. Многія прадметы да тычацца былых кіраўнікоў дзяржавы, што заўсёды цікава. Напрыклад, прыжыццёвы зборнік выступленняў Сталіна, дзе многія радкі падкрэслены алоўкам былых уладальнікаў выдання. Такія экспанаты хваляюць і самога хлопца. У ліку каштоўных ён назваў і сцяг БССР, які яму падаравала класны кіраўнік Вольга Віктараўна. Па-першае, гэта сімвал эпохі, а па-другое, больш распаўсюджанымі былі сцягі СССР, а саюзных рэспублік — значна менш.

— Шмат было за гэты час эпахальных падзей — перамога ў вайне, адкрыццё космаса, падняцце цаліны. Усё, што здавалася немагчымым, — стала магчымае. Многае з тых часоў варта перанесці і ў нашу сучаснасць. Гэта дапамагае фарміраваць характар, — упэўнены юнак.

Вольга ШАСТАК, класны кіраўнік:

— Нельга сказаць, што ён затрымаўся ў той эпосе. Збор экспанатаў пашырае светапогляд і дае дадатковыя веды па гісторыі. Ёсць магчымасць даведацца аб фактах, якіх няма ў падручніках. І, вядома, нічым дрэнным гэта не пагражае. Наадварот, спрыяе фарміраванню правільных каштоўнасцяў. Гэта значны плюс. Нездарма Уладзіслава абралі старастам класа і сакратаром школьнай арганізацыі БРСМ.

Маргарыта УШКЕВІЧ, фота аўтара.

Выпрабавана на сабе

І ЗАРАД З ПАДНЯБЕСНАЙ!

У Віцебску традыцыйную кітайскую медыцыну і найноўшыя распрацоўкі для аздараўлення ўжо выпрабавалі на сабе тысячы гараджан і так званых медыцынскіх турыстаў. Карэспандэнт «Звязды» правёрыў уздзеянне таго, чым кітайцы лечаць тысячагоддзямі.

Супрацоўніцтва на ўзроўні ВНУ

У абласным цэнтры па кітайскую медыцыну стала магчыма звяртацца, улічваючы многія акалічнасці. Па-першае, кафедра захавання здароўя Віцебскага ордэна Дружбы народаў дзяржаўнага медыцынскага ўніверсітэта актыўна супрацоўнічае з карпарацыяй Fohow (у перакладзе з кітайскай — «фенікс»).

Па-другое, у Віцебску ў рамках міжнароднага супрацоўніцтва можна наведваць цэнтр славянска-кітайскіх практык «Здрава Ян Шэн». Дарэчы, ён быў заснаваны ў выніку падпісання дамовы аб супрацоўніцтве паміж факультэтам захавання здароўя Віцебскага дзяржаўнага медыцынскага ўніверсітэта і навукова-інавацыйным унітарным прадпрыемствам Fohow.

У Віцебску яшчэ з пачатку 1990-х гадоў пачалі выкарыстоўваць традыцыйную славянскую медыцыну. Псіхолаг Ліёна Футчык першая ў Беларусі арганізавала не-дзяржаўны натурапатычны аздараўленчы цэнтр. Там

можна было аздаравіцца, не выязджаючы з горада, прычым траўкамі: прайшоўшы працэдуры ароматэрапіі, фітатэрапіі. Папулярным адразу стала гразелячэнне: торфам і сапрапелем, вялікімі запасамі якіх славіцца Віцебшчына.

Таму кітайцы і ўзялі ўдзел у стварэнні менавіта на Віцебшчыне цэнтру, дзе ахвотныя змогуць упэўніцца ў эфектыўнасці традыцыйных беларускай і кітайскай медыцыны.

Як дзеці...

Пра Тай Цзі Цыгун — гімнастыку, якая вельмі карысная для аздараўлення і прафілактыкі хвароб, напэўна, чулі многія. Яшчэ гэта — філасофія, практыкуючы якую, чалавек атрымлівае магчымасць не толькі прывесці ў парадак цела, але і наладзіць свой эмацыянальны фон.

Ліёна Футчык, дырэктар навукова-інавацыйнага ўнітарнага прадпрыемства Fohow прапанавала паспрабаваць разам заняцця гімнастыкай. Дарэчы, яна, на мой погляд, ідэальна падзды тым, хто нават зарад-

ку рабіць не любіць. Ніякіх вялікіх фізічных нагрузак, цыклы практыкаванняў няцяжкія. У выніку правільна пастаўленага дыхання лёгкія насычаюцца кіслародам і ачышчаюцца. Як курільшчык з больш чым 30-гадовым стажам адчуў гэта вельмі хутка.

Асабліва спадабаліся рухі нагамі — практыка даоскіх манахаў. Гэта неяк нагадвае першыя крокі дзіцяці. І махаць рукамі было здорава! Менавіта так робяць малыя, калі ім няма чаго рабіць або яны ў чаканні. Заўважце, гэта насамрэч так.

Эфект ад Тай Цзі Цыгун для мяне быў вельмі добры. Цела расслабілася, прыйшло адчуванне даўно забытага душэўнага камфорту.

Мая «гуру» расказала, што кітайскія майстры вучылі гімнастыцы віцебскіх медыкаў. А сеансы з удзелам усіх ахвотных былі вельмі папулярныя падчас прэзентацый у сценах «альма матар».

Масаж... каменны

На дзесяць балаў ацэньваю і экспрэс-практыкум па кропкавым масажу.

Але больш уразіў масаж з выкарыстаннем камення.

Па словах Ліёны Футчык, гэты самы старажытны від аздараўленчага кітайска-

га масажу, які вылучаецца паслядоўнасцю і глыбінёй уздзеяння на біялагічныя кропкі, называецца гуаша.

Дарэчы, майстры гуаша робяць яго спецыяльнымі пласцінамі, ад раздражнення якімі па тканках і органах праходзіць магутны аднаўленчы рэфлекторны імпульс.

Для масажу гуаша выкарыстоўваюцца скрабкі разнастайнай формы — плоскія пласціны і лыжкі без тонкіх вострых краёў. Прылада можа мець круглявыя выгнуты край той ці іншай ступені крывізны, два-тры буйныя выступы або мноства зубцоў. Важна, каб не было вострых краёў, а пры ўздзеянні на скуру аказваўся ціск, але не з'яўляліся драпіны.

Некаторыя скрабкі вырабляюцца з каменю: нефрыту, агату, яшмы.

Спадарыня Футчык, калі рабіла масаж, паралельна агучвала праблемныя ўчасткі майго цела.

Далей было таксама цікава і карысна. У спіну мне пачалі ўтыкаць нешта гумавое, што нагадвае па форме грушы. Унутры — магніты. Цяжка апісаць, што адчуваў...

Цікава, што маніпуляцыі на спіне мне рабілі ў рукавіцах, зробленых з выкарыстаннем сярэбраных нітак.

Біяэнергетычны масаж.

Калі шчыра, спачатку доўгі час нічога не адчуваў. Нават крыху расчароваўся, але, калі расказалі аб мерыдыянах Цзынь — Ла май, многае зразумеў.

«Абнуліў» сябе сам

Наогул высветлілася, што я, як чалавек эмацыянальны, які дзеліцца энергіяй, не ўмею правільна яе пакідаць для сябе. Таму ў энергетычным плане я сябе «абнуліў». Хвілін праз дзесяць раптам я адчуў непрыемнае паколванне. Далей — яшчэ больш... Але потым азнаямленне з працэдурай стала не пакутамі, а задавальненнем. Але, каб адчуць сапраўдны аздараўленчы эфект, спатрэбіцца не адзін сеанс.

Цікавай аказалася і дыягностыка па пульсе. Пасля

ўсяго мне прапанавалі правесці стан майго здароўя з дапамогай унікальнага прыбора.

Пасля таго як скончыліся выпрабаванні на сабе традыцыйнай кітайскай медыцыны, адчуў сябе добра. Між іншым, асобна раю аналагічнае мужчынам. Бадзёрасцю ў выніку энергетычнага «зараду» будучы задаволеныя вашы каханыя жанчыны.

Журналісты не любяць лячыцца, бо графік працы непрадказальны: прэс-канферэнцыі, сустрэчы з героямі артыкулаў, рэпартажы, і нярэдка апошнія падчас камандзіровак, і гэтак далей. Таму прыемна, што выдаўся рэдкі выпадак сумясяццёвага прыемнага з карысным.

Аляксандр ПУКШАНСКІ.